

Ku konci přístek nebo již na škaredou středu v Olomoučtě horním slaví se rozhonky. Rozhonkové ti záleží v hostině a tanci. Tu ustrojují děvy Kyselku či Přadlenku, upravují totiž došek slámy do šatů ženských, dávají motovidlo do ruky jedné, do druhé potáč s přízí neb vřeteno, a přičinivše kužel na přeslici, pověsují tu kyselku na strom a provázek ze špunkův usoukaným ji uvazují ke stromu, aby nespadla. Děvy tu pod ní dohromady sesednuvše zpívají:

2297.

Na ka-min-ku se-da-la, hej da-naj, da-naj, bí-lý vlásky če-sa-la, hej da-naj.

Anebo

2298.

Na kamýn-ku se-da-la, hej danaj, da-naj, bí-lý vlá-sky če-sa-la, hej da-naj.

Na kamýnku sedala, hej danaj, danaj.
bílý vlásky česala, hej danaj.

Fókní větre z Dunaje,
shoď jablečko lebo dvě.

Kyseličko kyselá,
proč tak dlóho visela?

Ach, mý milý vlásečke,
pozbyle ste krásečke.

On jí shodil jediný,
ješče bylo červavý.

Tři leta sem visela,
ješče neokysala.

Buď, Přadlenko, veselá, hej atd.
přinesem ti kyselá atd.

Puč mně, milá, nožiček,
ať vykrojím červíček.

Kyselo, jídlo z kvasu do vody zavařeného.

Přináší také buď děva, buď chasník po přístkách kyselá, totiž nese hrnec a přijda neb přijdouc do světnice, kam zaměřil neb zaměřila, roztlouká hrnec ten o zem jím vrhnouc a dí k tomu: Přinesli jsme vám kyselá; anebo: Nesu ti kyselá.

Majíce se rozejíti zpívají děvy na přístkách:

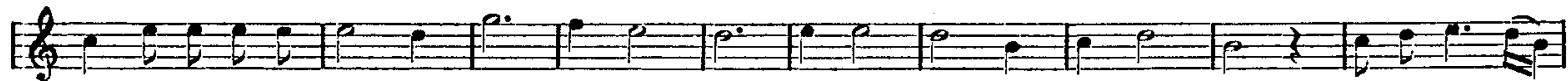
2299.

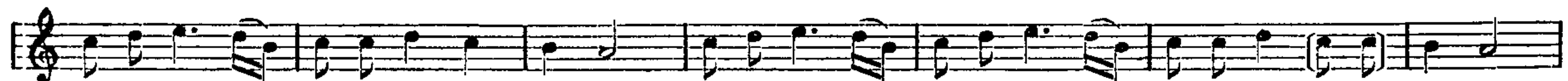
Podme do-mů ve jmé-nu Je - ži - še, ty jsi o - bra - na na - še,

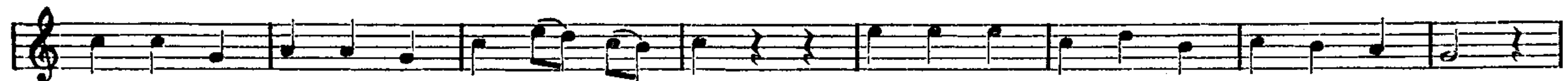
ty nás chrá-níš, o-pa-tru - ješ o-de vše-ho zlé-ho, té-to no - ci náhlé smr - ti, dá-bla še - re - dné-ho;

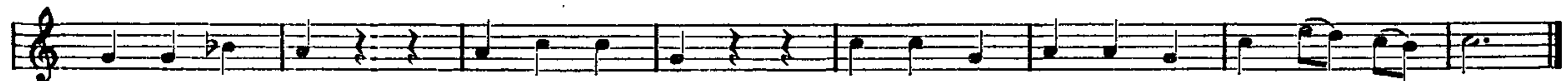
sva - ti Ot-co-vé jsou by - li na pou - šti, je - dli man - nu ne - be - skou, je - dli zem-skou

i ne-be-skou, potom ze - mře - li jsou, bu-diž chvá - la ne-sko-na - lá na vě-ky po-že - hna - ná,

skrz Kri-sta za vše-cko ti dě - ku - jem a ve jmé - nu Pá - ně do - mů pů-jdem,

sr - dce a - le před Tvým trů - nem dá - me do zá - sta - vy, Bo - že. A - men.